

Άσκηση συμπλήρωσης κενών στα ουσιαστικά β' κλίσης

ὕπανίστανται δέ μοι ἤδη καὶ _____ (θῶκος, γεν. πληθ.) καὶ _____ (ὀδός, γεν. πληθ) ἐξίστανται οἱ
_____. (πλούσιος, ον. πληθ.) [4.32] καὶ εἰμὶ νῦν μὲν _____ (τύραννος, δοτ. εν.) ἐοικώς, τότε δὲ
σαφῶς _____ (δοῦλος, ον. εν.) ἦν· καὶ τότε μὲν ἐγὼ _____ (φόρος, αιτ. εν.) ἀπέφερον τῷ
_____, (δῆμος, δοτ. εν.) νῦν δὲ ἡ πόλις τέλος φέρουσα τρέφει με

(τώρα οι πλούσιοι σηκώνονται από το κάθισμά τους όταν με αντικρίζουν και παραμερίζουν στο δρόμο για να περάσω. Σαν βασιλιάς μοιάζω τώρα, ενώ τότε σαφώς ήμουν δούλος· κι ενώ τότε πλήρωνα φόρο στο δήμο, τώρα η πόλη πληρώνει για να με συντηρεί. Ξενοφών, Συμπόσιο, 4.31-4.32)

νομίζω, ὧ ἄνδρες, τοὺς _____ (ἄνθρωπος, αιτ. πληθ.) οὐκ ἐν τῷ _____ (οἶκος, δοτ. εν.) τὸν
_____ (πλοῦτος, αιτ. εν.) καὶ τὴν πενίαν ἔχειν ἀλλ' ἐν ταῖς ψυχαῖς.

(πιστεύω ότι οι άνθρωποι δεν έχουν τα πλούτη ή τη φτώχεια στο σπίτι τους αλλά στην ψυχή τους
Ξενοφών, Συμπόσιο, 4.31-4.32)

Σωκράτης τε γὰρ οὗτος παρ' οὗ ἐγὼ τοῦτον ἐκτησάμην οὗτ' _____ (ἀριθμός, δοτ. εν.) οὔτε
_____ σταθμόν, δοτ. εν.) ἐπέρκει μοι, ἀλλ' ὅποσον ἐδυνάμην φέρεσθαι, τοσοῦτόν μοι παρεδίδου

(Για παράδειγμα, ο Σωκράτης αποδώ, στον οποίο οφείλω τον δικό μου πλούτο, δεν μετρούσε ούτε ζύγιζε
αυτά που μου προμήθευε, αλλά όσα μπορούσα να σηκώσω, τόσα μου πρόσφερε· Ξενοφών, Συμπόσιο,
4.43)